

ORDINIS CISTERCIENSIS STRICTIORIS OBSERVANTIAE

Constitutiones Monialium

(Ed: post CG 2022; CI 2023; DIVCSVA 2024)

DICASTERO
PER GLI ISTITUTI DI VITA CONSACRATA
E LE SOCIETÀ DI VITA APOSTOLICA

Prot. n. T 34-1/2023

DECRETO

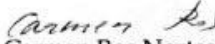
Il Dicastero per gli Istituti di Vita Consacrata e Società di Vita Apostolica, dopo aver attentamente esaminato la richiesta di approvazione delle modifiche alle *Constitutiones Monialium Ordinis Cisterciensis Strictioris Observantiae* e alle *Constitutiones Monachorum Ordinis Cisterciensis Strictioris Observantiae*, con questo decreto:

APPROVA LE MODIFICHE ALLE COSTITUZIONI

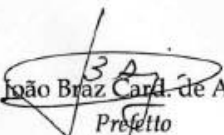
in accordo con il testo contenente le sole modifiche in lingua latina inviato il 15 gennaio 2024 e conservato in questi archivi.

Nonostante qualsiasi cosa contraria.

Città del Vaticano, 03 aprile 2024.

Sr. Carmen Ros Nortés, NSC
Sottosegretario

João Braz Card. de Aviz
Prefetto

Proœmium

1

Sancti abbates Robertus Molismensis, Albericus et Stephanus Harding benedictinæ traditioni peculiarem formam dedere, cum, anno salutis 1098, Novum Monasterium Cistercii, Matrem omnium nostrum, construxerunt, atque Ordinem Cisterciensem fundaverunt. Anno circiter 1125, idem Sanctus Stephanus monialium monasterium vulgo « Tart » appellatum instituit sicut propriam domus Cisterciensis filiam, curæ pastorali abbatis eiusdem domus creditam. Exordium Parvum et Carta Caritatis fundatorum vocationem exprimunt missionemque a Deo acceptam, quam Ecclesia sua auctoritate sanxit et sancit, pro illo necnon nostro tempore. Huius vero reformationis propositum Sancti Bernardi Clarævallensis aliorumque impulsu ita propagatum est, ut monasteria monachorum monialiumque conversationis Cisterciensium sequacium usque ultra Europæ occidentalis limites diffusa sint. Hac exordii ætate fratres conversi atque sorores conversæ in Ordine suscepti sunt. Vita laboribusque innumerabilium fratrum ac sororum valida spiritualis hæreditas exorta est, quæ expressam formam in scriptis et cantu, in architectura et arte, necnon in sollerti fundorum suorum administratione invenit.

2

Monachi et moniales Ordinis agnoscunt multum se debere motui qui « Strictior Observantia », nuncupatus est. Hic enim, perturbatis tempestatibus, quædam Cisterciensis patrimonii specimina fortiter propugnavit, quæ per labores abbatis De Rancé atque incepta domni Augustini de Lestrange subsequentibus generationibus transmitti potuerunt. Anno autem 1892, tres ex Congregationibus quæ ex Valle Sancta exortæ erant, in unum convenientes, Ordinem sui iuris constituerunt, Ordinem scilicet Cisterciensium Reformatorem B. M. de Trappa, nunc autem Ordinem Cisterciensem Strictioris Observantiæ nuncupatum.

3

Desiderium sinceræ vitæ monasticæ multifarie per sæcula agens, monachos monialesque Ordinis ad strenue renovandam vitam suam adhuc animare pergit; qui, Concilii Vaticani Secundi principiis obtemperantes, operam dant ut ad profundiorum suarum radicum intelligentiam perveniant simulque Dei actioni dociles hodie se præbeant. Anno 1969, Capitulum Generale, Declaratione de Vita Cisterciensi atque Statuto Unitatis et Pluriformitatis, rursus Ordinem Regulæ Sancti Benedicti, tamquam Evangelii sibi traditæ interpretationi¹, obstringi professum est, ad eamque in mutatis mundi condicionibus fideliter observandam rationes viasque præbuit. Hisce quidem documentis Capitulum Generale inter Regulæ sensum distinguit fundamentalesque observantias, quibus Cisterciensis conversatio constat, et singula illa quæ pro locorum adiunctis mutari possunt.

4

Hæc Constitutionum et Statutorum collectio tamquam illorum renovationis annorum experientiæ fructus extat. Optandum sane est ut efficax instrumentum evadat, cuius ope Ordo se ipsum in spiritu Concilii Vaticani Secundi perficere valeat, ac magis magisque parem se præbeat proprio suo muneri in Ecclesia et in mundo exsequendo.

¹ Cf. Perfectæ Caritatis 2, a ; Regula S. Benedicti, Prol. 21.

CONSTITUTIONES MONIALIUM O.C.S.O.

Pars prima DE PATRIMONIO CISTERCIENSI

C. 1 De traditione Ordinis Cisterciensis Strictioris Observantiæ

Ordo Cisterciensis Strictioris Observantiæ ab illa monastica evangelicæ vitæ traditione originem ducit, quæ in Regula Monasteriorum Sancti Benedicti Nursiensis expressa invenitur. Fundatores Cistercii huic traditioni peculiarem formam dederunt, cuius quædam specimina monasteria Strictioris Observantiæ strenue propugnabant. Tres Congregationes Strictioris Observantiæ, anno 1892 in unum coalescentes, unum Ordinem constituerunt, qui nunc Ordo Cisterciensis Strictioris Observantiæ vocatur.

C. 2 De Ordinis natura et fine

Hic Ordo institutum est monasticum quod ad contemplationem integre ordinatur; moniales propterea, intra sæpta monasterii, sub Regula Sancti Benedicti se divino cultui dedicant, atque Divinæ Maiestati humile simul ac nobile servitium præstant in solitudine ac silentio, in assidua prece et alacri pænitentia, monasticam conversationem modo in his Constitutionibus definito ducentes.

C. 3 De Ordinis spiritu

1

Conversatio Cisterciensis cœnobitica est. Moniales Cistercienses Deum quærunt et Christum sequuntur sub regula vel abbatissa in communitate stabili, quæ schola est fraternæ caritatis. Cum omnium sororum sit cor unum et anima una, omnia eis communia sunt. Altera alterius onera portantes legem adimplent Christi, eiusque passionibus participantes in regnum cælorum se intraturas sperant.

2

Monasterium est dominici schola servitii in qua Christus in cordibus sororum formatur per liturgiam, per doctrinam abbatissæ et per fraternam conversationem. Verbo Dei moniales edocentur in disciplina cordis et actionis, qua, Spiritui Sancto obsequendo, puritatem cordis et continuam Dei præsentis memoriam assequi valeant.

3

Moniales vestigia eorum premunt, qui sæculis præteritis ad spiritualem in eremo militiam agendam a Deo vocati sunt. Cum earum conversatio in cælis sit, sæculi actibus se faciunt alienas. In solitudine et silentio versantes, ad illam intimam quietem suspirant, in qua sapientia gignatur. Semetipsas sibi abnegant ut sequantur Christum. Humilitate et obœdientia adversus superbiam et peccati rebellionem repugnant. In simplicitate et labore illam beatitudinem quærunt quæ pauperibus promittitur. Alacri hospitalitate, cum simul peregrinantibus pacem et spem quam Christus elargitur participant.

4

Monasterium figura est Ecclesiae mysterii. Laudi gloriae Patris nihil ibi praepositur et omni conatu efficitur ut integra communis vita supremae Evangelii legi ita inserviat ut communitati nihil desit in ulla gratia. Moniales operam dant ut universali populo Dei consentiant omniumque christianorum unitatis activam eius expectationem participant. Sua enim monastica conversatione fideliter servata necnon propria arcana fructificatione apostolica, populo Dei totique humano generi inserviunt. Unaquaeque Ordinis ecclesia et unaquaeque monialis Beatæ Virgini Mariæ, quæ est Mater et Typus Ecclesiae in ordine fidei, caritatis et perfectæ cum Christo unionis, dicatæ sunt.

5

Tota monasterii ordinatio eo spectat ut moniales intime Christo uniantur, quia in solo cuiusque erga Dominum Iesum amoris affectu peculiaris Cisterciensis vocationis dona efflorescere possunt. Sorores tunc tantum contentæ erunt in vita simplici, abscondita et laboriosa perseverantes, si Christo omnino nihil praeposant, qui omnes pariter ad vitam æternam perducatur.

C. 4 De Ordinis indole

1

Communitates Ordinis per orbem terrarum diffusæ, vinculo caritatis in unum congregantur. Qua sociatæ concordia, se invicem adiuvere valent ad commune patrimonium penitus intellegendum et efficacius exprimendum, atque in diversis difficultatibus mutuo se confortare atque sustentare.

2

Hæc autem communio iuridicam induit formam in Ordinis regimine iuxta Cartam Caritatis, quam harum Constitutionum normæ interpretantur. Abbates abbatissæque in Capitulo Generali communem gerunt sollicitudinem in rebus divinis et humanis pro omnibus Ordinis communitatibus. Quæ pastoralis cura, iuxta traditionem, per instituta filiationis, visitationis atque Capituli Generalis exercetur. Præterea alia organa dialogi, collaborationis mutuique exorta sunt servitii, per quæ et totius Ordinis foveatur communio et fundatorum proposita hodiernis condicionibus reapse adaptentur.

3

Cistercienses Strictioris Observantiæ secundum Cartam Caritatis una caritate, una Regula, similibusque moribus vivere debent. Cuiusque communitatis est, cum ceteris colloquendo, vias aperire ad Ordinis patrimonium vitaliter in propria sua cultura exprimendum, ratione habita de peculiaribus adiunctis, semper tamen servatis normis a Capitulo Generali statutis.

Pars secunda
DE DOMO DEI SEU DE MONASTERIO

C. 5 De communitate locali

Voce divina congregatæ, sorores ecclesiam seu communitatem monasticam constituunt, quæ fundamentalis cellula est Ordinis.

ST 5.A

a. Secundum traditionem, subsistit communitas ut abbatia sui iuris. Sic declaratur, si condicionibus in Statuto de Foundationibus edictis (n° 15) respondit, ita ut monastica conversatio iuxta Sancti Benedicti Regulam, Cisterciensem traditionem atque has Constitutiones plene vigere valeat;

b. Si hæ condiciones non adimplentur, sed communitas condicionibus in Statuto de Foundationibus edictis (n° 15) respondit ut sit sui iuris, tunc consideratur ut prioratus sive maior sive simplex. Prioratus autem simplex ope domus fundatricis tum quoad personas tum quoad bona temporalia iure frui pergat.

c. Fundatio pars est domus fundatricis et autonomia non gaudet. Eius superiorissa non est nisi superiorissa domus fundatricis. Condiciones ut fundatio ad statum domus sui iuris provehatur, et etiam ut prioratus simplex in prioratum maiorem vel prioratus maior in abbatiam evadere possit, a Statuto de Foundationibus definiuntur (cf. n°15).

ST 5.B

Quæ infra de communitate locali dicuntur æquo iure, nisi aliud caveatur, valent de abbatia, de prioratu sive maiore sive simplici necnon de fundatione.

C. 6 De communitatis constitutione

Communitas sororibus constituitur quæ professionem in ea emisissent, novitiis aliisque probationis causa in eam admissis atque oblatis.

ST 6.A

Inter supradictas professas annumerantur:

- a.** sorores conversæ quæ ante Decretum Unificationis anni 1965 vota emisissent;
- b.** sorores externæ.

ST 6.B

Oblatæ vitam communitatis participant iuxta normas Statuti de Oblatis a Capitulo Generali promulgati atque consuetudines locales.

ST 6.C

Sorores ex aliis monasteriis Ordinis modo stabili venientes communitatis vitam participant, præter ea quæ Capitulo conventuali pertinent.

ST 6. D

Unaquæque communitas proprium statutum necnon compositionem ad normam nationis suæ legum prudenter definire potest.

CAPUT I: De conversatione Cisterciensi

C. 7 De regulari observantia

Conversatio in Ordine Cisterciensi Strictioris Observantiæ vita est Deo consecrata, quæ in unione fraterna, in solitudine et silentio, in oratione et labore, atque in disciplina vitæ exprimitur. Arcana fecunditate apostolica Corpus Christi mysticum dilatat.

C. 8 De consecratione monastica

Professione monastica (cf. can. 654 CIC) soror Deo consecratur et communitati monasticæ quæ ipsam suscipit aggregatur. Simulque consecratio iam in baptismatis et confirmationis sacramentis suscepta, renovatur et vivificatur. Soror autem fideli stabilitate, ad veram morum conversionem alacri obœdientia usque ad mortem sese obligat.

C. 9 De stabilitate in loco

Voto stabilitatis in communitate sua soror, confidens de providentia Dei qui ipsam in hunc locum et sororum cœtum vocavit, ad instrumenta artis spiritualis ibi constanter adhibenda se obligat.

C. 10 De conversatione morum

Voto conversationis morum soror, in simplicitate cordis sui Deum quærens per ducatum evangelii, ad disciplinam Cisterciensem se obligat. Nihil ex omnibus bonis sibi reservans, ne proprii quidem corporis potestatem, ipsi acquirendi et possidendi capacitati renuntiat, atque propter regnum cælorum continentiam perfectam in cœlibatu profitetur.

C. 11 De obœdientia

Voto obœdientiæ soror, sub regula vel abbatissa vivere desiderans, omnia quæ legitimi Superiores secundum has Constitutiones præcipient implere promittit. Sic propriæ voluntati renuntiando, exemplum Christi usque ad mortem obœdientis sequitur scholæque dominici servitii se tradit.

C. 12 De vestitu monastico

Vestis Cisterciensium propria cuculla est albi coloris. Die professionis sollemnis impertita, signum est consecrationis monialis totiusque Ordinis unitatis.

ST 12.A

Vestitus, qui iuxta traditionem tunica alba, scapulari atque velo nigri coloris et cingulo ex corio insuper constat, pro locorum adiunctis adaptari potest.

ST 12.B

Professæ temporariæ et novitiæ cappa utuntur loco cucullæ necnon velo albi coloris. Novitiarum autem scapulare albi coloris est.

C. 13 De vita cœnobitica

1

In proprio monasterio monialis vitam communem ducit. Hæc est lex vitæ communis : unitas spiritus in caritate Dei, vinculum pacis in mutua et continua caritate omnium sororum, communio in omnibus bonis communicandis.

ST 13.1.A

Mensa communis concordiam sororum designat et roborat. Quare omnes simul ad mensam accedant, nisi rationabili causa excusentur.

ST 13.1.B

Si cellæ dantur, earum usus ab abbatisa iuxta morem localem determinatur. Vitæ vero communi præiudicium ne afferant, modestæ atque Cisterciensi simplicitati conformes permaneant. Eas visitare abbatissæ licet.

2

Infirmittates suas sorores patientissime tolerant et humiliter sibi invicem servant. Debiles, fluctuantes et infirmas oratione ceterisque congruis mediis adiuvent. Ægrotæ, senes atque moribundæ prævenienti et affectuosa sollicitudine amplectendæ sunt.

ST 13.2.A

Maximam curam habeat abbatisa ut infirmis et ætate provecis sedulo amanterque, sicut revera Christo, serviatur. Si fieri potest, unctio infirmorum eis in conventu sororum administretur.

3

Monialis a monasterio sine abbatissæ licentia discedere nequit. **Si autem de diuturna absentia agatur, abbatisa Patre Immediato consulto et cum consensu sui consilii atque iusta de causa, concedere potest ut extra monasterium degat monialis, non tamen ultra annum, nisi infirmitatis curandæ causa vel studiorum ratione vel, in casibus extraordinariis, ad vitam eremiticam ducendam. (CG 2022/2, 85)**

ST 13.3.A

Audito consilio suo, (...) abbatisa sorori permittere potest ut vitam eremiticam ducat. Eremita sub auctoritate abbatissæ permanet. **Si eremita extra fines monasterii degere desideret, abbatisa consensum sui consilii obtinere debet necnon, consensum Ordinarii loci in quo commorabitur. Hoc in casu licentia non dabitur nisi post examen grave intentionis, ne qua soror vitam communem fugiat vel quis sororem e monasterio trahat. (CG 2022/2, 87; emend. S.S.)**

C. 14 De communitatis unitate et pluriformitate

1

Communitas unum in Christo corpus efformat; singulæ autem sorores, dona spiritualia secundum multiformem gratiam Dei recepta secum invicem communicantes, fraternitatis ædificationem summopere promoveant.

2

Essentialis conversationis Cisterciensis alternatio inter Opus Dei, orationem lectionemque divinam ac laborem manuum, determinetur secundum cuiusque sive indolem sive institutionem sive vitæ profectum. Abbatissa vero ita omnia discernat et temperet ut quæque soror in vocatione Cisterciensi crescere possit.

C. 15 De reconciliatione cum Deo et sororibus

1

Unitatis inter sorores conservatio a sincero mutuo ad reconciliationem conatu pendet. Itaque, ut scandalorum spinæ a communitate removeantur, sorores iracundiæ tempus ne reservent, sed cum discordante quamprimum in pacem redeant.

ST 15.1.A

Correctione humili et discreta, sorores spiritu evangelico sibi invicem subveniant. Modos ad hoc sibi idoneos communitas determinet.

2

Peccata sua sorores cotidie in oratione Deo confiteantur et ad reconciliationis sacramentum frequenter accedant; qui accessus ab abbatissa facilis reddatur.

ST 15.2.A

Pro opportunitate, abbatissa providere potest ut celebratio aliqua pænitentialis communis habeatur.

C. 16 De actuosa sororum participatione

1

Sorores vitam communem plene participandi et ius et officium habent; quæ tamen participatio diversimode exerceri potest.

2

Omnes enim sorores ad mutuam sollicitudinem, cooperationem et obædientiam vocatæ sunt. Sollicitæ ergo sint de conditione spirituali communitatis, scientes zelum bonum unius omnibus prodesse, amarum vero obesse.

3

Cum reverentia personæ humanæ ad Dei imaginem creatæ regat abbatissa sorores, illarum voluntariam obædientiam promovens ac dona industriæ vel ingenii pro opportunitate fovens. Ita eo sorores perducatur, ut ipsæ in muneribus obeundis et in inceptis suscipiendis activa atque responsabili obædientia cooperentur, firma tamen sua auctoritate decernendi et præcipiendi quæ agenda sunt.

4

Abbatissa et officiales quod omnium interest cum sororibus communicent, earumque optata et suggestiones libenter accipiant.

C. 17 De vita liturgica

1

In celebratione liturgica communitatis finis spiritualis specialiter apparet, monasticæ vocationis sensus intimus atque sororum communio roborantur et crescunt. In ea Verbum Dei cotidie auditur et sacrificium laudis Deo Patri offertur, mysterium Christi participatur et opus sanctificationis a Spiritu Sancto efficitur.

ST 17.1.A

Liturgia celebratur secundum ritum ad quem communitas pertinet. Modo indoli propriæ uniuscuiusque ritus congruo, ad traditionem cisterciensem se conformet, iuxta normas a Capitulo Generali approbatas, et, si casus ferat, a Sancta Sede confirmatas.

2

Varia annui cycli liturgici tempora vitam contemplativam sororum alere ac ditare summopere valent; firmissimum sane præbent fundamentum prædicationi et institutioni communitati tradendæ.

3

Dies dominica, Resurrectionis mysterio dicata, dies est lætitiæ et vacationis ab opere. Hoc modo ampliore atque impensius sorores Eucharistiam insimul participare, lectioni divinæ atque orationi incumbere studeant.

C. 18 De Eucharistiæ celebratione

Eucharistia fons et culmen est totius vitæ christianæ atque sororum in Christo communionis. Ideo cotidie a tota communitate celebretur. Participatione enim mysterii paschalis Domini, sorores arctius inter se atque cum tota Ecclesia coalescunt.

C. 19 De Opere Dei

1

Operi Dei nihil præponatur. Igitur Liturgia Horarum a communitate celebretur, quæ, una cum Ecclesia, sacerdotale munus Christi adimplet, Deo sacrificium laudis offerendo ac pro totius mundi salute intercedendo.

ST 19.1.A

Opus Dei, utpote diei sanctificatio, horis competentibus traditione Cisterciensi vel consuetudine locali statutis persolvatur.

2

Liturgia Horarum schola est orationis continuæ ac pars eximia conversationis monasticæ. Abbatissæ munus est sollicitudinem ad Opus Dei inter sorores promovendi.

ST 19.2.A

Talis sit celebratio, ut communitatis spiritum exprimere et ad plenam sororum participationem inducere valeat.

ST 19.2.B

Peculiaribus in casibus potest abbatissa modum determinare, quo aliqua monialis choralem Liturgiam Horarum participet. Quod nonnisi postquam rem cum ipsa sorore sedulo perspexerit necnon ratione habita de necessitatibus communitatis faciat.

ST 19.2.C

In casibus extraordinariis, Abbas Generalis de consensu sui consilii communitatem aliquam ab una vel duabus Horis minoribus dispensare potest.

3

Soror quæ absens forte fuerit a celebratione choralis, Horas persolvat iuxta dispositionem abbatissæ.

C. 20 De memoria Dei

Memoriam Dei constanter colentes, sorores Opus Dei per totum diem extendunt. Invigilet igitur abbatissa, ut unaquæque earum amplum habeat otium ad lectioni orationique vacandum. Adiacentia autem monasterii, cunctarum cura, silentio et quieti propitia sint.

ST 20.A

Omnes sorores, per sex saltem dies, sacri recessus tempora quotannis servent.

C. 21 De lectione divina

Lectio divina assidua sororum in Deum fidem maxime fovet. Hoc vitæ monasticæ præclarum exercitium, quo Verbum Dei auditur et ruminatur, fons est orationis, atque contemplationis schola in qua monialis cor ad cor cum Deo loquitur. Ideoque sorores cotidie huiusmodi lectioni per congruum temporis spatium vacent.

ST 21.A

Traditio lectionem divinam permagni facit, cui in communi incumbitur; quod præsertim Tempore Quadragesimæ commendandum est.

ST 21.B

Scriptorium locus traditionalis est ubi lectioni divinæ vacatur.

C. 22 De intentione cordis

Moniales in spiritu compunctionis et vehementis desiderii ardore, orationi frequenter incumbant. In terra positæ, mente in cælestibus versantur, vitam æternam omni concupiscentia spirituali desiderantes. Assumpta in cælum, Beata Virgo Maria, vita, dulcedo et spes omnium in terra peregrinantium, numquam ab earum corde recedat.

ST 22.A

Tempori sororibus cotidianæ lectioni ac orationi impendendo abbatissa prudenter provideat.

C. 23 De vigiliis nocturnis

luxta Ordinis traditionem, horæ ante solis ortum Vigiliarum celebratione, oratione et meditatione aptissime Deo consecrantur, in sobria expectatione adventus Christi.

ST 23.A

Hora qua surgunt sorores ita determinetur, ut Vigiliæ indolem suam nocturnam retineant.

C. 24 De taciturnitate

Taciturnitas inter monasticos Ordinis valores præcipuos annumeratur. Tutam reddit moniali in communitate solitudinem. Memoriam Dei et communionem sororum fovet, mentem Spiritus Sancti inspirationibus aperit, intentionem cordis et solitariam ante Deum orationem promovet. Ideo silentio, sermonis simul ac cogitationum custodi, sorores omni tempore studeant, maxime tamen nocturnis horis.

ST 24.A

luxta Ordinis traditionem, silentium præsertim in locis regularibus observandum est, qualia sunt ecclesia, claustra, refectorium, scriptorium. Recreatione vero communitates Ordinis non fruuntur.

ST 24.B

Normæ aliæ quibus loquelæ usus ordinatur, præsertim in capitulo et cellulis, ab unaquaque communitate statuuntur, in omni regulari visitatione verificandæ.

C. 25 De ascesi monastica

Quies mentis in silentio colenda fructus est insuper puritatis ac simplicitatis cordis. Ideo monialis, in spiritu alacris pænitiæ, media quæ ad hoc in Ordine adhibentur libenter amplectetur: laborem scilicet, vitam absconditam ac voluntariam paupertatem, vigiliis quoque et ieiunia.

C. 26 De labore

Labor, manuum præsertim, monialibus occasionem præbens in divino creationis instaurationisque opere partem habendi atque Christi Iesu vestigiis inhærendi, speciali æstimatione in traditione Cisterciensi semper gaudet. Hic labor arduus et redemptor sustentationem sororibus aliisque, pauperibus in primis, procurat ipsarumque solidaritatem cum opificum multitudine exprimit. Fructuosæ ascensis pariter occasio est, quæ evolutionem ac personæ maturitatem iuvat, sanitatem tam corporis quam mentis fovet, multum denique ad totius communitatis cohærentiam confert.

ST 26.A

Temporis spatium labori assignandum secundum monasticæ conversationis exigentias determinatur atque loci necessitates. Sorores quidem per quattuor saltem cotidianas horas occupantur in labore, neque generatim sex excedant.

C. 27 De simplicitate

Exemplo Patrum Cistercii, simplex cum Deo simplici commercium quærentium, sororum vivendi ratio simplex sit et frugalis. Omnia in domo Dei ita huiusmodi aptentur pro modo conversationis, quavis superfluitate seposita, ut simplicitas ipsa omnes docere valeat. Quam igitur in ædificiis et in supellectili, in victu et vestitu, atque in ipsa liturgica celebratione dilucide patere oportet.

ST 27.A

Monasterium amœnitate ac simplicitate eniteat. Curent autem sorores ut ipsius adiacentia sedulo præserventur et quæ natura offert beneficia, sagaciter administrantur.

C. 28 De ieiunio

Ieiunium monasticum humilem creaturæ coram Deo condicionem exprimit, desiderium spirituale in corde monialis excitat atque miserationem Christi erga turbam esurientium participat. Sorores ieiunium quadragesimale atque ieiunium paschale, sed et alia ieiunia secundum consuetudines Ordinis et abbatissæ dispositiones observent.

ST 28.A

Die Cinerum et feria sexta Hebdomadæ Sanctæ sorores pane et aqua, vel similibus, ad prandium contentæ sint.

ST 28.B

Iuxta traditionem, excepto casu necessitatis, quocumque tempore a carnis comestione sorores abstineant.

ST 28.C

Si quæ soror, gratia Dei permota, in ieiunium magis incumbere velit, hoc abbatissæ suæ suggerat.

C. 29 De separatione a mundo: Clausura monastica (CG 2022/2, 91)

1

Quæ nihil amori Christi præponunt, et ipsæ sæculi actibus se faciunt alienas. Quod, iuxta monasticam traditionem, quemdam physicæ separationis gradum requirit. Propterea monasterium ita exstructum est, ut inhabitantium quietem et solitudinem omnino tutas reddat.

2

Ædes in quibus vivunt et laborant moniales, ipsis stricte reserventur. Ecclesiam tamen christifideles adire possunt, tempore præsertim quo divinus cultus ibi publice celebratur. Abbatissæ est, de consensu sui consilii, fines statuere strictæ clausuræ reservandos. Abbatissæ est ad normas iuris universalis iusta de causa permittere, ut extranei ibi accedant itemque ut moniales illinc egrediantur. In usu mediorum communicationis socialis necessaria servetur discretio atque non nisi sedulo in tuto posita peculiari vitæ contemplativæ ratione usus permitti potest. Moniales autem ad hanc separationis a mundo disciplinam sedulo efformentur. Horum vero principiorum applicatio, non abbatissæ tantum, sed et omnibus incumbit sororibus. (CG 2022/2, 94, *emend. S.S.*)

C. 30 De hospitibus suscipiendis

Omne monasterium pro locorum et temporum adiunctis traditionem teneat hospites et egenos ut Christum suscipiendi. Quos divina providentia ad monasterium perducit, ipsi a sororibus cum reverentia et humanitate suscipiantur, quin tamen hoc servitio quies monastica detrimentum patiatur.

ST 30.A

Qui profundiores orationem inquirentes monasterium adeunt, communitatis adiutorio gaudeant.

ST 30.B

Dei dispensatione, monasteria non solum domesticis fidei sed et omnibus hominibus bonæ voluntatis, ut loca sancta constituuntur.

ST 30.C

Modum participationis hospitem in Opere Dei ipsius communitatis est disponere.

ST 30.D

Sorum consanguinei humanissime suscipiantur, modo quidem monasticæ vocationi consono.

C. 30 bis De tutela personarum minorum et vulnerabilium

Omnes communitates et omnia membra Ordinis attendant ut dignitatem cuiusvis personae inprimis minorum et vulnerabilium respiciant et semper vigilent ut quemvis abusum potestatis vel conscientiae et aggressiones sexuales prohibeant. prohibeant.

ST 30 bis.A

Modus procedendi pro communitate scripto redigitur una cum variis Ecclesiae auctoritatibus. Communitas docetur quo modo hac in materia agendum sit.

ST 30 bis.B

Hic modus procedendi atque usus ipsius in visitatione regulari examinentur.

(CG 2022/2, 123)

C. 31 De monialium apostolatu

Fidelitas erga conversationem monasticam zelo regni Dei totiusque generis humani salutis intime connectitur. Quam apostolicam sollicitudinem moniales in corde gerunt. Earum vero Christi eiusque Ecclesiae missionem participandi forma earumque in Ecclesia particulari incorporatio ipsa est contemplativa vita. Ideo, quantumvis actuosi apostolatus urgeat necessitas, advocari nequeunt ut in variis ministeriis pastoralibus vel in alia externa actuositate operam adiutricem praestent.

ST 31.A

Ubi, peculiaribus in adiunctis, auxilium quoddam pastorale (...) a communitate petatur, abbatissa, si hoc expediendum iudicet, petitioni assentiens, ministerium huiusmodi sorori committat, quæ ad illud implendum et perita et parata sit.

(CG 2022/2, 95)

C. 32 De relatione cum Ecclesiae Hierarchia

Moniales cum Ecclesia particulari ad quam pertinent eiusque Episcopo, quem devoto obsequio ac reverentia prosequuntur, caritatis necessitudines foveant. Summo Pontifici, Christi Vicario, tamquam supremo earum Pastori, etiam ratione voti obœdientiae humiliter parent.

CAPUT II: De servitio auctoritatis

C. 33 De ministerio abbatissæ

1

Abbatissa e sororibus electa, suam potestatem a Deo per ministerium Ecclesiæ recipit. Christi vices in monasterio agere creditur. Ut mater totius communitatis, ei ministrat tam in spiritualibus quam in temporalibus (cf. cann. 596 § 1 et 618 CIC).

2

Sollicitudinem pastorem gregis sibi commissi abbatissa gerat; humanitatem benignitatemque Christi omnibus ostendat, studens plus amari quam timeri, se cuiusque indoli conformans ac sorores adhortans ut divinæ vocationis viam alacri lætoque animo percurret. Pro singulis ad Deum assidue oret.

3

Magistra in schola Christi, abbatissa custos est fidelitatis discipularum erga monasticam traditionem. Illas pabulo Verbi Dei suoque enutriet exemplo. Neque sese Scriptura Sacra Patrumque sapientia reficere negligat. Facilis pateat omnibus monialibus ad ipsam accessus colloquii causa.

ST 33.3.A

Statutis diebus collationem habeat abbatissa communitati, cui Regulam Sancti Benedicti frequenter explicet.

ST 33.3.B

Sorores cum fiducia abbatissam suam adeant, eique cogitationes cordibus suis advenientes libere ac sponte pandere possunt. Ipsa autem nullo modo eas ad conscientiam sibi manifestandam inducat.

4

Sapiens medica, abbatissa et sua et aliena vulnera curare ac nomine Christi peccato sauciatis mederi studeat. Magnopere sollicitudinem gerere debet et omni sagacitate et industria currere, ne aliquam de sororibus sibi creditis perdat. Si res postulat, spiritualium seniorum iuvamen invocet. Præcipue vero omnium orationem ad sanandas sororum infirmitates adhibeat.

C. 34 De regimine abbatissæ

1

Abbatissa superior maior est ad normam iuris. In spiritu Regulæ Sancti Benedicti, plena in monasterio potestate gaudet tam in temporalibus, quam in spiritualibus.

ST 34.1.A

Superiorissa monasterii quod adhuc pars est domus fundatricis potestatem habet delegatam, quam ipsa vero subdelegare potest.

ST 34.1.B

Superiorissa ad nutum, de qua in ST 39.2.B, potestate ordinaria propria gaudet utpote communitatis sui iuris superiorissa maior.

2

Quæ de abbatissa statuuntur, æquo iure valent de priorissa prioratus, necnon de superiorissa ad nutum, nisi aliud expresse caveatur.

C. 34 bis De designatio Commissariæ Monasticæ

1.

Si communitas statum grave incurrit Capitulum Generale exercitium autonomiæ huius communitatis suspendere potest et audito Patre Immediato Commissariam Monasticam nominare potest iuxta normam par. 10 in Statuto de communitatibus fragilibus curandis et suppressione monasterii.

2.

Commissaria Monastica quæ membrum Ordinis vel membrum alterius Ordinis vel Institui religiosi esse potest, ordinaria potestate utitur velut superior maior monasterii sui iuris velut in litteris nominationis scriptum est. Commissaria vicem communitatis in Capitulo Generali gerit et iure suffragii fruitur si membrum Ordinis est.

3.

Status communitatis in omnibus Capitulis Generalibus sequentibus examinabitur et cum status modo sufficienti melior redditus erit domui autonomia reddetur.

(CG 2022/2, 13, emend. SS)

C. 35 De sororibus officialibus

In variis monasterii officiis coadiutrices idoneas eligat sibi abbatissa. Cum consilio sororum timentium Deum, priorissam, magistram novitiarum, cellerariam, ceterasque instituat officiales, in quibus segura partiat onera sua. Sorores sic electæ alacriter et laudabiliter officia sua secundum mandata Dei et præcepta abbatissæ impleant, ut in domo Dei nemo conturbetur neque contristetur.

C. 36 De consulendis sororibus

1

Pro rebus quæ ad communitatis bonum pertinent, Regulæ admonitionis memor, abbatissa sorores libenter consulat; quod tum per capitulum conventuale tum per peculiare consilium facere valet. Sorores autem ad consultationem adeant docilitatis spiritu erga Sancti Spiritus vocem et humiliter actuoseque sententiam suam proferant. Præterquam ubi lex aliter statuit, abbatissæ est, sororibus diligenter auditis, decisionem ultimam ferre. In rebus intimis secretum omnes sedulo servent.

2

Suffragatio sit secreta in omnibus electionibus, in aliis casibus a iure determinatis, aut si una e præsentibus id postulet. In suffragiorum computatione suffragia nulla et abstentiones non computantur. Quando ad actum ponendum consilii abbatissæ vel capituli conventualis consensus requiritur, ut valide agat abbatissa, huiusmodi consensum obtinere debet sive partis absolute maioris sive duarum ex tribus partibus suffragiorum, prout casus fert. Obtento consensu, abbatissa actum ponere potest sed non tenetur. Negato autem consensu, valide agere nequit. Quando pariter abbatissæ præscribitur ut consilium suum aut capitulum conventuale audiat, consultatio illa ad actus validitatem requiritur.

ST 36.2.A

Suffragia ne sumantur nisi prius res deliberanda dilucide proposita sit, aliquo intervallo reflexionis et orationis causa proviso.

ST 36.2.A bis

Quando consensus requiritur, de suffragatione cum maioriata absoluta suffragiorum agitur, nisi maioriata duarum e tribus partibus suffragiorum modo explicito requiritur.

ST 36.2.B

Scrutinio peracto abbatissa, quoties consensus requiritur, cum duabus testibus suffragia diribeat et exitum annuntiet. Exitus vero in libro actuum capituli aut consilii referatur, subscribendus ab ipsa abbatissa et duabus testibus.

3

Petens consilium aut consensum, superiorissa suffragium emittere potest sed non tenetur. Absentes neque possunt per litteras suffragium mittere neque procuratricem ad suffragium ferendum constituere. Exclaustratæ autem voce activa et passiva carent.

ST 36.3.A

Soror a suo monasterio absens servitii Ordinis aut valetudinis vel studiorum vel, iuxta C. 13.3, vitæ eremiticæ causa, uti capituli conventualis membrum, vocem servat activam et passivam. Debet autem in utendo hoc iure aut non utendo se prudentem exhibere, iudicio præditam, suarum responsabilitatum consciam.

ST 36.3.B

Salvo præscripto ST 36.3.A, vox activa sororis quæ a suo monasterio ultra sex menses, etsi legitime abfuerit, suspenditur.

a.

Si soror absens in communitatem suam definitive redire vult, potest abbatissa cum consensu sui consilii, quam diu abfuerit considerando, exigere ut tempus quoddam conveniens in communitate degat, antequam ius suffragii ferendi iterum exercere possit.

b.

Qui electioni præsidet potest, consulto capitulo conventuali, exercitium iuris suffragii ferendi sorori commoranti habitualiter in monasterio restituere, quæ illud absentia amiserat.

C. 37 De capitulo conventuali

Sorores a votis sollemnibus professæ, in communitate stabilitatem suam habentes, una cum superiorissa capitulum conventuale constituunt. Omnes voce activa et passiva in deliberationibus et actibus gaudent, nisi aliud in Constitutionibus caveatur.

ST 37.A

Consensu capituli conventualis, obtentis duabus ex tribus suffragiorum partibus, indiget abbatissa:

- a. ut monialem Ordinis ad stabilitatem in communitate admittat, sine preiudicio exceptionis de qua in C. 60.1;
- b. ut conceptum novæ foundationis ad effectum adducat;
- c. ut fundatio erigatur in monasterium sui iuris;

ST 37. A bis

Consensu capituli conventualis, obtentis duabus ex tribus suffragiorum partibus, indiget Priorissa ut inchoetur processus erigendi prioratum ad gradum superiorem.

ST 37.B

Consensu partis absolute maioris capituli conventualis indiget abbatissa:

- a. ut novitiam ad professionem temporariam admittat;
- a bis. ut sororem ab alia communitate venientem ad professionem temporariam renovandam admittat;
- a ter. ut monialem monasterii suppressi Ordinis ad stabilitatem in communitate admittat (C. 60.2)
- b. ut sororem admittat ad professionem sollemnem;
- c. ut procedere possit in rebus administrativis de quibus in C. 44;
- d. ut filiationis mutatio permitti possit de qua in ST 73.C;
- e. ut soror a votis temporariis a triennio saltem professa electioni in prioratu simplici interesse possit;
- f. ut novæ foundationis processum inchoet.

ST 37.C

Consensu capituli conventualis indiget Pater Immediatus ut abbatissæ in condicionibus de quibus in ST 40.B.bis positæ capacitem investiget et verificet necnon priusquam petat ut Abbas Generalis eadem ab eius onere suspendeat.

C. 38 De consilio abbatissæ

Ad communitatis regimen abbatissæ consilium adstat, quod membris quibusdam capituli conventualis constat.

ST 38.A

Consilium abbatissæ tribus saltem constet sororibus, quarum una vel plures a capitulo conventuali eligi possunt.

ST 38.B

Consensu partis absolute maioris consilii sui indiget abbatissa:

- a. ut sororem quæ expleto novitiatu vel professione emissa legitime egressa fuerit, rursus admittat sine onere repetendi novitiatum et ut modum tempusque novæ probationis definiat;
- b. ut tempus definiat quod, iuxta ST 36.3.B.a, in communitate degere debet, antequam ius suffragii ferendi iterum exercere possit, soror rediens;
- c. **ut concedat moniali extra monasterium degere in casibus de quibus in C. 13.3; (cf. GC 2022/2, 85)**
- c **bis.** ut statuat fines strictæ clausuræ reservandos;
- d. ut roget Abbatem Generalem, qui aliquam sororem, pacis causa, iuxta ST 60.1.B, obliget ut ad aliud monasterium pro tempore se transferat;
- e. ut roget Abbatem Generalem, qui a Sancta Sede petat obligationem pro aliqua sorore excludenda;
- f. **ut indultum exclaurationis moniali a votis sollemnibus professæ concedat pro spatio temporis quod unum annum non superat, ad normam C. 62.1.**

ST 38.C

Abbatissa consilium suum prius audire debet quando agitur:

- a. de postulante in novitiatum admittenda;
- b. de superiorissa novæ foundationis nominanda;
- c. de monialibus novæ foundationis designandis;
- d. de licentia alicui moniali danda ad vocationem eremiticam proseguendam;
- e. de sorore cum votis temporariis excludenda a subsequente professione emittenda;
- f. de recurrendo ad Abbatem Generalem, ut indultum petat dispensationis a votis sollemnibus;
- g. de processu inchoatione de sorore cum votis sollemnibus aut temporariis dimittenda;
- h. **de tempore postulatus prorogando ultra duodecim menses, non tamen ultra biennium. (cf. CG 2022/1, 101)**

ST 38.D

Abbatissa cum suo agit consilio de declaratione facti emittenda, qua iuridice de dimissione constet alicuius monialis, ad normam can. 694 § 2 CIC.

C. 39 De electione abbatissæ

1

Sede vacante, regimen monasterii a priorissa sumitur. Ipsa vero neque mutationem ullam inducat neque ullam ferat magni momenti decisionem, nisi gravi de causa id urgeat. Quo in casu audire omnino tenetur capitulum conventuale atque, quantum poterit, Patrem Immediatum.

2

Electio abbatissæ a capitulo conventuali una cum sororibus externis a votis perpetuis collegialiter fit. Pater Immediatus, qui electioni iure præsidet, eiusve delegatus, spiritum fidei et discretionis inter sorores promoveat, ita ut domui Dei dignam constituent dispensatricem.

ST 39.2.A

Pro electione quæ fit quando fundatio in monasterium sui iuris erigitur, et usquedum communitas ad statum prioratus maioris accedat, professæ a votis temporariis qui saltem tres annos professionis habent, de consensu capituli conventualis suffragium suum ferre possunt.

ST 39.2.B

Si communitatis bonum id requirit, Pater Immediatus electionem ultra tres menses procrastinare potest ac etiam proponere ut communitas ad regimen superiorissæ ad nutum accedat. Priusquam hanc decisionem ferat, capitulum conventuale audiat et consensum Abbatis Generalis obtineat. Denuo sorores audiat antequam personam superiorissæ ad nutum seligat. Tempore vero Capituli Generalis, si regimen istud extraordinarium ultra tres annos iam protrahitur, Pater Immediatus, communitate prius audita, rem iudicio Capituli Generalis submittat.

ST 39.2.C

Si numerus membrorum a votis sollemnibus professorum ad quinque reducit, communitas ius superioris eligendæ perdit. Hoc in casu Pater Immediatus statim Abbatem Generalem certiore reddit et ad nominationem superioris ad nutum procedit vel Statutum de communitatibus fragilibus curandis observat tali modo qualis status est. (CG 2022/2, 96)

3

Ut monialis in abbatissam eligi possit, requiritur ut septem saltem annos sollemniter in Ordine professa sit.

ST 39.3.A

Eligenda annos nata sit saltem triginta quinque.

ST 39.3.A bis

Si quæ monialis annum ætatis septuagesimum quintum expleverit, nec elegi nec postulari potest. (CG 2017, 12)

ST 39.3.B

Quæque soror in Ordine professa in abbatissam eligi potest, nisi iam sit alius monasterii abbatissa aut consiliaria Abbatis Generalis. Attamen consiliaria Abbatis Generalis in propria communitate eligi potest.

4

Abbatissa vel priorissa prioratus maioris ad tempus non definitum eligitur. Attamen ad tempus definitum eligi potest, iuxta condiciones a Capitulo Generali statutas. Priorissa autem prioratus simplicis eligitur iuxta normas Statuti de Foundationibus.

ST 39.4.A

Quando pars absolute maior capituli conventualis id optat, idem capitulum potest abbatissam ad tempus definitum sex annorum eligere.

ST 39.4.B

Ante electionem, qui ei præsidet a capitulo conventuali quærere tenetur utrum abbatissam pro termino sex annorum eligere desideret.

ST 39.4.C

Abbatissa ad tempus definitum electa semper reeligi potest **salvo ST 39.3.A bis.**

ST 39.4.D

Terminus ad electionem assignandus quindecim saltem dierum post vacationem officii esse debet, ad summum autem trium mensium, nisi iustum impedimentum existat. In casu autem mandati abbatialis ad tempus definitum, electio fit statim mandato elapso.

5

Ut quæ electa sit, pars absolute maior suffragiorum requiritur, votis nullis et abstentionibus non computatis. Quæ si in primo et secundo scrutinio obtenta non fuerit, ulteriora fiant scrutinia, donec obtineatur. Electionis autem præses, de consensu capituli conventualis, scrutiniorum numerum facultatem habet propter bonum communitatis limitandi. Ad aliquam vero postulandam saltem duæ tertiæ partes suffragiorum requiruntur.

6

Electio confirmatur ab Abbate Generali. Unaquæque vero reelectio novam ab Abbate Generali confirmationem requirit.

ST 39.6.A

Confirmatione recepta, electa installatur et tempore opportuno benedictionem abbatialem recipit.

ST 39.6.B

Acta electionis Abbati Generali quamprimum transmittantur.

ST 39.6.C

Electio, installatio ac benedictio abbatialis fiunt iuxta rituale Ordinis.

C. 40 De renuntiatione ab officio

Abbatissa iusta de causa renuntiationem ab officio suo Capitulo Generali submittere potest. Capitulo Generali non sedente, renuntiatio praesentatur Abbati Generali qui, hac in re, ut Vicarius Capituli agit.

ST 40.A

Septuagesimo quinto ætatis anno expleto, renuntiationem ab officio abbatissa sponte exhibeat. **Hanc renuntiationem semper Abbati Generali exhibet qui eam Capitulo Generali non transmittat nisi in casibus specialibus. (CG 2022/2, 16)**

ST 40.A bis

Abbatissa cuius renuntiatio post septuagesimum quintum ætatis annum expletum accepta non est, iterum **Abbati Generali renuntiationem suam sex menses ante proximum Capitulum Generale offert. In casibus specialibus Abbas Generalis rem Capitulo Generali commendare potest. (CG 2022/17)**

ST 40.B

Renuntiatione ab abbatissa proposita, Pater Immediatus semper audiatur, mens communitatis, si res postulat, sedulo inquiratur, et etiam superiorissæ vicinæ convenienter consulantur.

ST 40.B bis

Si quavis infirmitate abbatissa in impossibilitate physica vel psychica munus suum pastorale exercendi posita est, Patri Immediato competit, peritis consultis et capituli conventualis consensu obtento, statum eius investigare et verificare. Si res constat, de eadem Abbatem Generalem certiozem reddit, qui cum consilii sui consensu abbatissam ab eius onere remove potest.

Si alia de causa ut captivitate, relegatione aut exsilio (cf. can. 412 CIC) agitur, ad Patrem Immediatum pertinet, consensu capituli conventualis obtento, petere ut Abbas Generalis, cum consilii sui consensu, abbatissam ab eius onere suspendeat. Tum Pater Immediatus superiorissam ad nutum nominat vel capitulum conventuale rogat ut superiorissam ad tempus eligat.

ST 40.C

Monialis quæ communitatem professionis suæ ad abbatiale ministerium in alia Ordinis communitate exercendum reliquerit, officio dimisso vel expleto mandato, pristinam stabilitatem, intra annum, resumere potest.

CAPUT III: De administratione bonorum temporalium

C. 41 De rebus monasterii temporalibus

1

Fidelitas erga Cistercienses traditiones exigit ut redditus qui communitati constanter obveniunt, e fructibus laboris sui præcipue proveniant. Quæque soror ius et officium habet communitati inserviendi, partem suam in eius labore, pro viribus et secundum œconomicam monasterii rationem, assumens.

2

Est munus abbatissæ, utpote domus Dei dispensatricis, substantiam monasterii rerumque temporalium usum ita moderari, ut simul et humanis necessitatibus provideatur et legi obœdiatur Evangelii. Doctrinæ Ecclesiæ de iustitia sociali communitas fideliter adhæreat atque a qualibet absteat oppressionis structura in negotiis gerendis sustinenda.

3

Iuxta longævam traditionem pars aliqua reddituum monasterii, pro possibilitate, necessitatibus Ecclesiæ egenisque sustinendis destinetur.

C. 42 De condicione iuridica

De iure Ordo ipse et singula monasteria personæ iuridicæ sunt, capaces bona temporalia acquirendi, possidendi, administrandi atque alienandi.

C. 43 De administratione ordinaria

1

Abbatissa cellerariam instituat, cui ordinaria monasterii in re temporali administratio competat. Illius tantum, præter abbatissam, est plerumque expensas et actus iuridicos nomine monasterii valide facere. Potest autem abbatissa etiam quibusdam aliis sororibus gestiones aliquas committere, fines quidem ipsarum auctoritatis necnon muneris in re pecuniaria determinando. Quæ officiales omnes abbatissæ rationem reddere tenentur.

ST 43.1.A

Monasterium sumptuarias rationes componit iuxta methodum loci usitatam, statis temporibus iudicio periti subiciendas.

ST 43.1.B

Ad pecuniam collocandam requiritur abbatissæ consensus. Collocationes vero prudenter gerendæ sunt, et quæcumque vetatur negotiatio.

ST 43.1.C

Nullo umquam in casu licet Ordinis sodalibus iura tertiis concedere quoad usum verborum "Trappa", "Trappensis", neque ab hisce derivatorum. Omni ope et opera enitantur vero ut, suæ civitatis iure agendo, quævis horum vocabulorum ereptio sive imitatio vel illicita tractatio impediatur seu desinat. Caveant pariter ne iura cedant vel concedant ullam usurpandi appellationem qualicumque ratione (qua insigne, nomen commerciale atque huiusmodi) a titulo productam sui monasterii aut vocibus compositam quales ex. gr. sunt "abbatia", "monachus", "monasterium", et similes.

2

Monasterium consilium habeat de re pecuniaria, quocum stas temporibus abbatissa statum œconomicum monasterii examinet.

3

Administratio rerum temporalium in visitatione regulari examinetur.

ST 43.3.A

Sumptuariæ rationes monasterii visitatori exhibendæ sunt, qui eas examinet vel personæ competenti examinandas tradat antequam subscriptionem suam apponat. Si statum œconomicum monasterii visitator periclitari deprehenderit, de hoc Abbatem Generalem certiosem faciat atque, si visitator delegatus est, Patrem Immediatum.

C. 44 De administratione extraordinaria

1

Sive alienationes sive transactiones quibus condicio patrimonialis monasterii peior fieri possit, velut actus extraordinariæ administrationis censendæ sunt. Ad quos valide ponendos, si de negotiis agatur quæ summas a iure definitas excedant, speciales requiruntur licentiæ.

2

Sanctæ Sedis licentia requiritur quando agitur de actu extraordinariæ administrationis qui summam ab ipsa Sancta Sede pro cuiusque regione definitam superat, itemque de rebus ex voto monasterio donatis aut de rebus pretiosis artis vel historiæ causa.

ST 44.2.A

Quando Sanctæ Sedis licentia requiritur, consensus etiam obtineri oportet tam conventualis quam Generalis Capituli.

ST 44.2.B

In casu urgenti, licentia quæ a Capitulo Generali petenda esset, ab Abbate Generali cum consensu sui consilii et in scriptis præstita, obtineri potest.

3

Capitulum Generale summas determinat, quæ sine peculiaribus licentiis excedi nequeunt ad validitatem extraordinariæ administrationis actuum qui sub § 2 non cadunt.

ST 44.3.A

Requiritur consensus capituli conventualis atque Capituli Generalis pro quocumque negotio quod summam maximam a Capitulo Generali definitam superat, necnon pro ædificiorum constructione vel demolitione, quando eandem summam superat.

ST 44.3.B

Requiritur capituli conventualis consensus pro quocumque negotio quod summam minimam a Capitulo Generali definitam superat et ad procurationem gravis negotii alicui delegandam.

CAPUT IV: De institutione

C. 45 De institutionis processu

1

Conversationis Cisterciensis institutio divinæ similitudinis in sororibus, Spiritu Sancto agente, restorationem ut finem habet. Dei Genetricis pietatis cura adiutæ, in conversatione monastica sorores sic progrediuntur ut mensuram plenitudinis ætatis Christi paulatim assequi valeant.

2

Solitudo, oratio continua, humilis labor, voluntaria paupertas, castitas in cælibatu atque obœdientia artes non sunt humanæ neque ab hominibus addisci possunt. Attamen, doctrina abbatissæ necnon seniorum experientia et sapientia atque continuum communitatis iuvamen et exemplum sororibus, præsertim cum per varios casus vicissitudinesque itineris spiritualis laborent, prodesse summopere valent.

3

Communitatis est in institutionis processu adiutorium cuique sorori præstare ad conversationis Cisterciensis elementa essentialia assimilanda. Dum autem tirocinium agunt sorores ipsæ, propriæ responsabilitatis consciæ, ita cum formatoribus suis active collaborent ut divinæ vocationis gratiæ fideliter respondeant. Hæc formatio, ab ingressus tempore inchoata et per totam vitam protrahenda, pluribus constat aspectibus, humano scilicet, doctrinali et spirituali; eademque pastoralis abbatissæ muneri præclara pars existimanda est.

ST 45.3.A

Ratio institutionis pro Ordine promulgetur, singulis in regionibus pro diversitate uniuscuiusque monasterii adiunctorum adaptanda.

ST 45.3.B

Ad hanc institutionem efficiendam, monasteria mutuam sibi subsidium libenter offerant.

C. 46 De sororum admissione

1

Noviter venientes ad conversationem benigne suscipiantur, facilis tamen eis non tribuatur ingressus. Frequentatio monasterii sororum congregationem ipsis familiarem reddet. Prædicentur autem eis omnia dura et aspera per quæ itur ad Deum. In communitate sane ne admittantur nisi dispositionem spiritualem ad vitam monasticam requisitam, maturitatem ac valetudinem sufficientem ostenderint; cum hæc vero adsint, ipsarum inclinatio hanc vitam amplectendi ut signum divinæ vocationis atque intentionis Deum revera et ex toto corde quærendi recognosci poterit.

ST 46.1.A

Aspirantatus dicitur tempus quo candidata communitatem in momentis communibus et contactu mutuo conoscere incipit et vice versa. Tempus aspirantatus duodecim menses complecti debet et duo annos non superet. (CG 2022/2, 98)

ST 46.1.B

Postulantes in spirituales Ordinis disciplinas quæ eis pro tempore conveniunt, inducantur. **Postulatus duodecim menses complecti debet, si necesse videtur abbatissa postulatum audito consilio prorogare potest sed non ultra biennium. (CG 2022/2, 100)**

2

Ut sodalis a votis perpetuis ab alio instituto religioso veniens in Ordinem nostrum ingrediatur, concessionem indiget tum supremi ipsius Moderatoris tum Abbatis Generalis de consensu sui cuiusque consilii. Professionem temporariam non emittit, sed post tres saltem annos probationis ad sollemnem professionem admitti potest. Si autem non admittatur, servantur normæ iuris universalis (can. 684 § 2 CIC). Idem universale ius canonicam ipsius condicionem tempore probationis definit.

ST 46.2.A

Soror licentiam absentiae a suo instituto antea obtineat et sex saltem menses in communitate degat. Postea abbatissa, concessionibus ad transitum prædita, ad probationem trium annorum eam admittit, quorum duo saltem in tirocinio peragantur. Tempus vero probationis ab abbatissa per alios tres annos prorogari potest.

ST 46.2.B

Ut membrum Instituti saecularis aut societatis vitae apostolicae admittatur, requiritur licentia Sanctae Sedis, cuius mandatis standum est (Can. 684 § 5).

C. 47 De novitiarum magistra

Magistra novitiarum talis eligatur, quæ ad lucrandas animas apta sit, prudens, conversatione monastica optime imbuta, efficax in sapientia Patrum iunioribus tradenda, idonea quæ eas dirigat.

ST 47.A

Magistra novitiarum annos nata sit saltem triginta atque duo minimum sollemniter in Ordine professa.

C. 48 De admissione ad novitiatum

Abbatissa quæ a iure pro admissione ad novitiatum statuta sunt observet.

ST 48.A

Antequam postulantes ad novitiatum admittat, abbatissa consilium suum audiat.

ST 48.B

Ritus admissionis in rituali Ordinis invenitur.

C. 49 De novitiarum institutione

1

Magistra novitiarum incipientes ad vitam familiæ monasticæ participandam perducatur. In exercitiis monasticis, præ primis in Opere Dei, in lectione divina, in oratione et in labore manuum eas instruat. Novitiatu perdurante, nulla eis committantur officia vel opera, quæ ipsarum formationem impedire possint. Sorores omnes oratione et exemplo eas roborant et ad perseverantiam excitant.

ST 49.1.A

Ut novitiarum institutioni aptius provideatur, pars specialis monasterii ipsis assignari expedit.

ST 49.1.B

Inter abbatissam et magistram novitiarum sinceram solidamque unitatem spiritus, cordis atque orientationis existere oportet; quæ est condicio ad veram novitiarum institutionem omnino requisita. Pariter ordinationem novitiatus determinent, quæ ab abbatissa communitati collaborationis gratia explicetur.

2

Obstacula ad plenam affectivam maturitatem in schola quoque dilectionis occurrunt. Ideo maxime interest ut communitas sororibus ad ea superanda auxilium præbeat. Magistra autem novitiarum earum indolem et progressum constanter discernat, easque ad suam ipsarum cognitionem perducatur, adhibitis, si opus fuerit, de hac re peritis. Novitiarum vero institutio sapientibus tantummodo et idoneis sororibus committatur.

C. 50 De novitiatus tempore

Novitiatus per duos annos protrahitur. Abbatissa hoc tempus, rationis pastoralis causa, per dimidium annum prorogare potest. Ut validus sit novitiatus, novitia duodecim menses in novitiatu peragere debet. Quoad absentias a monasterio, durante hoc tempore, can. 649 § 1 CIC standum est. Prima professio anticipari potest, sed non ultra quindecim dies.

ST 50.A

(...)

(cf. CG 2022/2, 105 – negato S.S.)

C. 51 De admissione ad professionem temporariam

Tempore novitiatus sedulo discernatur an novitia incrementum spirituale acceperit ex sua vitæ monasticæ participatione. Si revera Deum quærit, si sollicita est ad Opus Dei, ad obœdientiam, ad opprobria, aptaque sit quæ relationes communitarias, quibus vita Cisterciensis in Ordine contextitur, in solitudine et silentio recte vivere valeat, ipsa libere petens, novitiatu expleto, ad professionem temporariam ab abbatissa, capitulo conventuali consentiente, admittatur.

C. 52 De professione temporaria

1

Votis temporariis sorores obligationes vitæ monasticæ proprias suscipiunt per **quinque annos (vel per triennium et postea biennium vel per unum annum bis renovandum et postea biennium)**. Quod tempus abbatissa prorogare potest, non ultra **tres alios annos et caveat ne tempus formationis initialis duodecim annos superet**.

(cf. CG 2022/2, v. 106 – negato S.S.).

ST 52.1.A

Ritus professionis temporariæ in rituali Ordinis invenitur.

2

luxta can. 668 § 1-3 CIC, soror professione temporaria astricta proprietatem bonorum suorum conservat et capacitatem alia bona acquirendi, sed, antequam ipsam professionem emittat, eorumdem bonorum administrationem alicui cedere atque de eorum usu et usufructu libere disponere debet. Hac in re abbatissa necessarias licentias dare potest.

C. 53 De institutione professarum a votis temporariis

Professionis temporariæ annis institutio monastica perficiatur. Huiusmodi ratio institutionis paretur, ut novæ professæ magis ac magis Mysterium Christi et Ecclesiæ patrimoniumque Cisterciense cognoscant atque in vita sua exprimere satagant. Caveatur autem ne officia et opera, quæ professis a votis temporariis committantur, hanc institutionem impediunt.

ST 53.A

Professæ a votis temporariis in novitiatu aut in speciali monasterii parte per aliquod tempus manere possunt. Curet autem abbatissa ut, pro monasterii viribus, auxilia quibus indigeant ipsis præbeantur.

C. 54 De admissione ad professionem sollemnem

Elapso professionis temporariæ cursu, soror, habita secum morosa deliberatione qua momentum actus a se ponendi probe perceperit, petitionem ad professionem sollemnem faciendam abbatissæ suæ sponte exhibeat. Quam si abbatissa idoneam iudicat, cum consensu capituli conventualis, ad professionem admittat. Professio vero sollemnis anticipari potest ex iusta causa, non tamen ultra trimestre. Condiciones ad professionis sollemnis validitatem in can. 658 CIC enumerantur.

C. 55 De renuntiatione bonorum

Quia soror professione sollemni capacitatem bona acquirendi et possidendi amittit, si qua possideat aut ius habeat recipiendi, tenetur pauperibus erogare aut alio modo de iisdem disponere ad normam can. 668 ' 4 et 5 CIC. Quam renuntiationem, forma, quantum fieri potest, etiam iure civili valida, ante professionem sollemnem faciat a die emissæ professionis valituram. Quæ autem ei post renuntiationem obveniunt, monasterio cedunt.

C. 56 De professione sollemni

1

Professione votorum sollemnium soror in fidei spiritu Christo se tradit et ad conversationem secundum Regulam Sancti Benedicti in sua communitate perpetuo ducendam se obstringit. Abbatissa et sorores benigne eam in communitatem suscipiant, scientes se officio obstringi eam precibus et exemplis adiuvandi ut magis ac magis formam Christi induat.

ST 56.1.A

Ritus benedictionis monialis in rituali Ordinis invenitur.

ST 56.1.B

Abbatissa parochum loci in quo noviter professa baptismum recepit certiolem facit de professione sollemni emissa.

2

Sollemni professione soror definitive Ordini incorporatur cum iuribus et officiis iure definitis.

C. 57 De formula professionis

Formula professionis hæc est:

Ego, soror N., promitto stabilitatem meam, conversationem morum meorum et obædientiam usque ad mortem secundum Regulam Sancti Benedicti Abbatis, coram Deo et omnibus Sanctis eius, in hoc monasterio quod vocatur N., Ordinis Cisterciensis Strictioris Observantiæ, constructo in honorem Beatissimæ Dei Genetricis semperque Virginis Mariæ, in præsentia Reverendæ Domnæ N., abbatissæ huius monasterii, atque Domni N., Patris Immediati.

C. 58 De institutione continua

Post sollemnem professionem totiusque vitæ cursu sorores «philosophiam Christi» addiscant. **Sorores recenter a votis sollemnibus professæ in hoc tempore maturitatis vocationalis particularis curandæ et comitandæ sunt.** Institutio continua tam universæ communitati quam singulis sororibus, pro uniuscuiusque capacitate, offeratur. Hæc vero efformatio, semper Sancti Benedicti Regula atque Cisterciensi patrimonio exulta, divitiis biblicæ, patristicæ, liturgicæ, theologicæ et spiritualis scientiæ fruatur. (CG 2022/2, 107)

ST 58.A

Continuæ totius communitatis institutioni concurrunt liturgia, sermones abbatissæ, lectiones collationesque communitati datæ et bibliotheca aptis instructa libris. Abbatissa singulas sorores excitet ut secundum donum cuique proprium huic formationi active incumbant, mediis vitæ monasticæ convenientibus.

ST 58.B

Monasterio docentes ne desint præparatæ, quæ tempus habeant sufficiens ad munus suum efficaciter implendum.

ST 58.C

Sorores quæ diversis officiis et artibus occupantur, id æquo animo faciant. Curet vero abbatissa ut necessariam et utilem aptitudinem sibi acquirant.

CAPUT V: De separatione a communitate et monasterii suppressione

C. 59 De sollicitudine pastorali

1

Abbatissa a monasterio discedentes pastorali sollicitudine prosequatur. Ante omnia gratuito procedat, intuitu boni tam discedentis quam totius communitatis.

2

Egredientes vel dimissæ nihil a monasterio pro servitiis præstitis repetere possunt. Abbatissa tamen normas æquitatis atque evangelicæ caritatis erga sodales discedentes servet.

ST 59.2.A

Ut bonum tam sodalium quæ egrediantur vel dimissæ fuerint quam communitatis in tuto ponatur, probe noverit abbatissa leges de re sociali loci, ubi situm est monasterium.

C. 60 De sororis ad aliud Ordinis monasterium transitu

1

Ut professa monasterium stabilitatis suæ mutare possit, nonnisi gravi de causa, consensus abbatissæ utriusque monasterii ac capituli conventualis monasterii recipientis requiritur, **excepto casu qui in par 2 huius Constitutionis providetur**. Capituli autem consensus non petitur quando soror quæ stabilitatem suam pro fundatione mutaverat cum ista in monasterium sui iuris erecta fuerat, ad illud pristinæ suæ professionis redit. (cf. CG 2022/2, 11; emend. SS)

ST 60.1.A

Quando de professa solemniter agitur, præsentia eius in novo monasterio per unum saltem annum requiritur, antequam capituli conventualis consensus petatur, qui duabus ex tribus partibus suffragiorum constare debet. Stabilitatis mutatio apta celebratione liturgica significatur.

In casu vero professæ temporariæ, elapso votorum cursu, tunc vota renoventur in communitate ad quam soror transire velit, obtento partis absolute maioris capituli conventualis consensu. Probatio saltem trium annorum in novo monasterio necessario protrahenda sit. Expleto hoc tempore, si abbatissa sororem idoneam iudicet, cum consensu capituli conventualis ad professionem sollemnem admittat.

ST 60.1.B

Abbas Generalis aliquam sororem, ad petitionem abbatissæ eius, eiusdemque consilio et Patre Immediato consentientibus, ipsa audita, obligare potest ut, pacis causa, ad aliud monasterium ad tempus, non autem ultra quinquennium, se transferat, debita communitatis recipientis consideratione habita.

2

Si monialis monasterii suppressi stabilitatem suam in communitatem transferre cupit, communitas quae monialem recipit consensum ad transitum per suffragium capituli conventualis dat in momento recipiendi. Maioritas absoluta requiritur.

(CG 2022/2, 11)

C. 61 De transitu ad aliud institutum

Si monialis ad aliud institutum vitae consecratae aut saeculare vel ad societatem vitae apostolicae transire velit, normae cann. 684 et 685 CIC servantur.

C. 62 De exclauratione

1

Abbatissa cum consensu consilii sui moniali a votis sollemnibus professae indultum exclaurationis tribuere potest non ultra unum annum si consensum ordinarii loci obtenerit ubi monialis mansura est, consulto Patre Immediato. Abbas Generalis hoc indultum cum consensu consilii sui prorogare potest non ultra quadriennium. (CG 2022/2, 88)

ST 62.1.A

Ad petitionem abbatissae, eius consilio consentiente et Patre Immediato consulto, gravem ob causam, servata quidem aequitate et caritate, Abbas Generalis potest, de consensu sui consilii, Sanctam Sedem rogare, quae aliquam sororem ad exclaurationem obliget.

2

Monialis exclausrata ab obligationibus quae cum nova sua vitae conditione componi nequeunt exoneratur. Manet autem sub dependentia suorum Superiorum eorumque curae demandatur, et etiam sub dependentia Ordinarii loci. Habitum Ordinis deferre potest, nisi aliud in indulto statuatur. Voce tamen activa et passiva caret.

C. 63 De egressu professae a votis temporariis

1

Quae, perdurante professione temporaria, gravi de causa, petit ut monasterium derelinquat, indultum discedendi consequi potest ab Abbate Generali cum consensu eius consilii.

2

Soror, expleta professione temporaria, si iustae causae affuerint, ab abbatissa, suo audito consilio, a subsequente professione emittenda excludi potest.

3

Si soror a votis temporariis infirmitatem contraxerit physicam vel psychicam, abbatissa can. 689 § 2 et 3 CIC servet.

C. 64 De egressu professæ a votis sollemnibus

Monialis a votis sollemnibus indultum discedendi ne petat, nisi ob gravissimas causas coram Deo perpensas. Petitionem deferat abbatisæ suæ, quæ eam cum consilio suo consideret et, cum suis peculiaribus animadversionibus, ad Abbatem Generalem mittat. Abbas Generalis eam una cum suo sui que consilii voto ad Sanctam Sedem transmittat.

C. 65 De dimissione

Pro dimissione professæ a votis sive temporariis sive sollemnibus, quoad causas, processum et effectus, cann. 694-704 CIC servantur. Competentes his in casibus superiores sunt abbatisa cum suo consilio ut Superior maior atque Abbas Generalis item cum suo consilio ut Moderator supremus.

C. 66 De nova in monasterium admissione

Quæ, expleto novitiatu vel professione sive temporaria sive sollemni emissa, legitime monasterium reliquerit, ab abbatisa, suo consentiente consilio, rursus admitti potest sine onere repetendi novitiatum. Eiusdem autem abbatisæ erit modum tempusque novæ probationis determinare, ad normam iuris universalis et pro rerum adiunctis.

ST 66.A

Ut modum tempusque novæ probationis definiat, abbatisa consensu indiget sui consilii.

C. 67 De **communitatibus fragilibus curandis et de monasterii suppressione**

1

Cum communitas statum grave incurrit oportet Ordinem et maxime Patrem Immediatum et Capitulum Generale huic domui consulere. Quo modo communitates in tali statu positæ curandæ sint in Statuto de communitatibus fragilibus curandis et de suppressione monasterii descriptum invenitur, quod a Capitulo Generali approbatum est.

2

Cum communitas, quamquam auxilium datum est, in statu fragilitatis crescentis manet et cum hic status irrevocabilis fuerit, necesse erit procedere ad suppressionem ad normas eiusdem statuti.

3

Unius Capituli Generalis est sui iuris monasterii suppressionem Sanctæ Sedi petere, duabus ex tribus suffragiorum partibus (CIC 616 § 4). Modus procedendi quem Capitulum Generale sequi debet in statuto De communitatibus fragilibus curandis et suppressione monasterii scriptum est.

(CG 2022/2, 12)

CAPUT VI: De foundationibus

C. 68 De foundationibus

1

Sororum numero crescente vel alio signo Providentiæ admonente, sciant ipsæ sorores se forsitan invitari ad vitam monasticam alio extendendam. Diligenter considerent an quædam fundatio non solum prudenter sed etiam fiducialiter ac libenter effici possit et quidem an modo monastico participare velint præsentiam contemplativam Ecclesiæ ad missionem Evangelii nuntiandi implendam. Modo speciali Vaticani II Concilii rogatui attendant ut conversatio monastica in novis Ecclesiis tradatur.

2

Modus quo monasterium conditur, in Statuto speciali de Foundationibus a Capitulo Generali approbato continetur.

C. 69 De cura circa fundationes

1

Aliquam fundationem approbantes, abbates abbatissæque hanc novellam plantationem cura fraterna circumdent.

ST 69.1.A

Sororum fundatricium selectio non sit res cuiusdam practicæ provisionis tantum, sed etiam discretionis cum oratione.

ST 69.1.B

In angustiis pecuniariis alicuius fundationis, superiores Ordinis media ad succurrendum necessaria præstent.

ST 69.1.C

Ordinis superiores institutioni præsertim in monasteriis quæ ab aliis valde sunt remota, subsidium ferre curent.

2

Abbas Generalis permittere potest, de consensu sui consilii, ut novitiatus in aliqua fundatione erigatur.

3

Moniales quæ novum monasterium condunt, aliquam necessitudinem cum domo matre servant, ita ut inter utramque communitatem quædam affinitas semper remaneat, quæ fraternis relationibus exprimitur.

C. 70 De adaptatione culturæ locali

Ubicumque terrarum nova eriguntur monasteria, fundatrices fiant loci illius amatrices. Vita monastica ad nullam formam culturalem nec systema politicum, œconomicum aut sociale alligatur; sed, quantum fieri potest, quæ de locali cultura merito valeant, recipiantur quasi nova quædam instrumenta, quibus Cisterciensis patrimonii thesaurus exprimi ac locupletari possit.

Pars tertia
DE ORDINE CISTERCIENSI STRICTIORIS OBSERVANTIÆ

C. 71 De vinculo unitatis

1

Monasteria autonoma Ordinis Cisterciensis Strictioris Observantiæ, in diversis mundi partibus dispersa, vinculo caritatis atque communi doctrinæ iurisque traditione inter se coniunguntur.

2

Eorum superiores et superiorissae vinculo sollicitudinis pro cuiusque communitatis bono colligantur.

3

Hanc autem pastorem curam atque supremam in Ordine auctoritatem, in Capitulum Generale convenientes collegialiter exercent.

4

Eadem porro pastoralis cura, moderante Capitulo Generali, per instituta filiationis et visitationis regularis exercetur, necnon per superiorum conventus atque varia officia quibus bonum totius Ordinis fovetur.

C. 72 De monachis et monialibus Cisterciensibus Strictioris Observantiæ

Cistercienses monachi et moniales Strictioris Observantiæ unum Ordinem constituunt, eiusdem patrimonii traditionem participantes, inter sese collaborantes et mutuam multimode auxilium præstantes, ratione quidem habita sanarum diversitatum et complementaritatis donorum eorum.

CAPUT I: De filiatione

C. 73 De filiationis indole

Iuxta Cartam Caritatis, communitates Cistercienses nexu filiationis inter sese uniuntur. Secundum traditionem filiatio iuridicam accipit formam peculiari in relatione quæ instituitur inter monialium communitatem et monachorum monasterium, cuius abbas monialium fit Pater Immediatus. Paternitas et filiatio mutuo adiutorio solacioque exprimuntur.

ST 73.A

Capituli Generalis est designationem approbare Patris Immediati novi monialium monasterii quando ad autonomiam accederit, communitatibus quarum interest prius consentientibus. Approbatio haec sumatur statim ut fundatio a Capitulo Generali accepta fuerit.

ST 73.B

Quando fundatio in monasterium sui iuris erigitur, abbas monasterii quod paternitatem assumpsit, Pater eius Immediatus fit.

ST 73.C

Omnis filiationis mutatio submittitur deliberationi communitatum quarum interest et Capituli Generalis (cf. ST 37.B.d.), cuius decisioni standum est si ad consensum non pervenitur.

C. 74 De Patre Immediato

1

Pater Immediatus progressui domuum filiarum invigilet. Salva domus filiæ autonomia, Pater Immediatus abbatissam, in eius munere pastoralis explendo, adiuvet et sustineat, concordiamque in communitate foveat; si præcepta quædam Regulæ vel Ordinis ibidem viderit prævaricari, humiliter et caritative, abbatisa locali consulta, conditioni huiusmodi mederi studeat.

ST 74.1.A

Consensu Patris Immediati indiget abbatissa, ut roget Abbatem Generalem, qui aliquam sororem obliget ut ad aliud monasterium pro tempore se transferat.

2

Vacante abbatissæ sede, Pater Immediatus a priorissa in rebus magni momenti consulitur. Abbatissæ electioni præest. Si necesse fuerit, superiorissam ad nutum nominet, ad normam iuris Ordinis.

ST 74.2.A

Renuntiatione ab abbatissa proposita, Pater Immediatus semper audiatur.

ST 74.2.B

Consensu capituli conventualis indiget Pater Immediatus ut processum removendi impeditam abbatissam inchoet, et etiam priusquam petat ut Abbas Generalis, consilio suo consentiente, abbatissam impeditam ab onere eius suspendeat ad normam ST 40.B bis.

3

Pater Immediatus professionibus sollemnibus pariter præest. Prout fieri potest, tempore visitationis regularis faciliter adiri debet, consultationis seu consilii causa quando proprium visitationis ius delegavit. Sumptuarias monasterii rationes tempore visitationis regularis recognoscit.

ST 74.3.A

Mutationes officiorum et iurium Patris Immediati in his Constitutionibus definitorum, consensui Capituli Generalis subiacent.

C. 75 De visitatione regulari

1

Monasteria a Patre Immediato visitantur ; attamen Abbas Generalis quoque ea visitare potest. Pater Immediatus autem aliam personam ad visitationem singulis saltem sexenniis deleet. Priusquam visitatorem vel visitatricem deleet, sive Abbas Generalis sive Pater Immediatus monasterii visitandi abbatissam audiat quæ et ipsa suam communitatem audiat, si quaedam abbatissa deleetur.

ST 75.1.A

Visitor aut visitatrix aliam personam comitem habere potest, ad normam Statuti de Visitatione regulari (n° 9), consulta prius monasterii visitandi abbatissa, quæ et ipsa suam communitatem audiat.

2

Propositum visitationis regularis est actionem pastorem abbatissæ loci roborare et complere atque, si res postulat, corrigere, sororesque excitare, ut renovata spiritus intentione vitam Cisterciensem prosequantur. Quod communitatis actuosam cooperationem requirit. Visitor iuris præcepta, spiritum Cartæ Caritatis et normas Capituli Generalis fideliter observet.

ST 75.2.A

Visitor delegatus potest esse superior aut superiorissa monasterii sui iuris. Potest etiam esse emeritus abbas (prior), aut emerita abbatissa (priorissa), vel consiliarius (consiliaria) Abbatis Generalis: his in casibus, sive Abbas Generalis sive Pater Immediatus audiat monasterii visitandi abbatissam, quæ et ipsa suam communitatem audiat.

ST 75.2.B

Singula monasteria singulis saltem bienniis visitari debent.

ST 75.2.C

Visitor, peracta visitatione, relationem intra duos menses ad Abbatem Generalem mittat, et, si de visitatore delegato agitur, de ea compendium quoddam etiam ad Patrem Immediatum mittat.

C. 76 De cappellano monialium

1

Monialium communitates monachi Ordinis ministerio fruuntur, qui cappellani et confessarii munere fungatur. Pater Immediatus, abbatissa monialibusque auditis, Ordinario loci ad normam cann. 567 et 630 CIC monachum Ordinis, debita in re liturgica et pastorali præditum scientia, proponere debet ad munus cappellani confessariiue ordinarie exercendum.

ST 76.1.A

Huiusmodi consultatio communitatis certis temporibus iteretur.

2

Hic presbyter, vi officii, facultatibus gaudet, de quibus in can. 566 ' 1 CIC dicitur. In liturgia celebranda abbatissæ et communitati cooperetur. Nullo modo communitatis regimini sese immisceat.

ST 76.2.A

Cappellanus, prout fieri potest, vincula cum sua vel cum alia monachorum communitate servet.

CAPUT II: De superiorum conventionibus

C. 77 De Capitulo Generali

1

Temporibus statutis omnes abbates et omnes abbatissæ in unum conveniant, ibique de salute animarum suarum atque sororum fratrumque sibi commissarum tractent, in observatione sanctæ Regulæ vel Ordinis si quid emendandum est vel augendum ordinent, bonum pacis et caritatis inter se reformat, atque Ordinis patrimonio servando et unitati custodiendæ augendæque operam dent.

2

Omnes superiores et omnes superiorissæ ita in Capitulo Generali congregati supremam exercent Ordinis auctoritatem. Capitulo Generali ius monachorum et monialium edicere competit eiusque applicationem curare. Potestas ecclesiastica regiminis in totum Ordinem in Capitulo Generali residet, iuxta canonem 596 § 2 CIC. Exercetur ab abbatibus abbatissis cooperantibus, iuxta canonem 129 § 1 et 2.

ST 77.2.A

Quælibet soror optata vel suggestiones Capitulo Generali submittere potest per propriam abbatissam, vel per conferentiam aut delegatam regionalem vel etiam directe per Abbatem Generalem.

ST 77.2.B

Capituli Generalis est invigilare ut Ordinis membra facultatem habeant recurrenti absque impedimento, ubi res postulet, ad diversas appellationis instantias : id est ad Patrem Immediatum, ad Abbatem Generalem, ad Capitulum Generale, vel ad Sanctam Sedem.

ST 77.2.C

Capitulum Generale ex solito singulis trienniis convocatur.

C. 78 De Capitulo Generali participantibus

Capitulum Generale participandi obligatione tenentur, et quidem cum iure suffragii, Abbas Generalis, superiores atque superiorissæ monasteriorum sui iuris et consilarii atque consiliarie Abbatis Generalis. Capitulum alias quoque personas Ordinis invitare potest, et etiam ius suffragii ipsis communicare.

ST 78.A

Capitulo Generali adesse possunt cum iure suffragii:

- a.** superiorissæ foundationum, dummodo eas invitaverint abbatissæ domuum fundatricium, de Abbatis Generalis consensu;
- b.** delegatæ superiorissarum impeditarum quominus participant;
- c.** repræsentantes communitatum quarum sedes vacant, ab ipsarum capitulis conventualibus electæ.

ST 78.B

Capitulum Generali interesse possunt sine iure suffragii:

- a. delegatæ uniuscuiusque conferentiæ regionalis;
- b. periti et observatores a Commissione Centrali invitati;
- c. superiorissæ designatæ futurarum foundationum.

C. 79 De Capituli Generalis competentia

Capitulum Generalis est novas monasteriorum foundationes approbare, monachorum monasteria incorporare aut suppressere, monialium monasteria incorporare aut monasteriorum suppressionem Sanctæ Sedi petere, Abbatem Generalem eligere et renuntiationem ab eius officio accipere. Capitulum Generalis est etiam eligere Ordinis officiales ex legis praescripto atque eorum munerum invigilare exercitio, eorundem acceptare renuntiationem aut, si res postulat, eos deponere; abbatum quoque et abbatissarum acceptare renuntiationem vel abbates deponere.

ST 79.A

Capitulum Generalis præterea hæc sunt:

- a. de mutationibus in Constitutionibus inducendis, cum maioritate duarum ex tribus partibus, decernere antequam Sanctæ Sedi submittantur, ad quam spectat etiam interpretatio authentica Constitutionum;
 - a bis. salvo ST 79.A.a, omnes suffragationes a Capitulo Generali cum maioritate absoluta sumantur. Tamen 50 capitulares petere possunt ut conventio voto prævio statuatur obiectum requirere suffragationem duarum ex tribus partibus suffragiorum.
- b. de singularum communitatum statu edoceri et circa eas curam suam pastorem exercere;
- c. singulas conferentias regionales approbare et de modo eas repræsentandi in organo Ordinis decernere;
- d. commissiones intercapitulares statuere, quarum membra nominat et activitati invigilat;
- e. mutationes filiationis et monasteriorum translationes approbare;
- f. rerum agendarum in Capitulo Generali rationem determinare eiusque promotorem vel promotricem eligere;
- g. Statutum de libris edendis promulgare;
- h. communitatibus facultates concedere, de quibus in C. 44;
- i. Postulatori/Postulatrici Generali causas beatificationis et canonizationis committere.

ST 79.B

Iudicio Patris Immediati, regionis abbatissis consultis, cum aliqua communitas aspirantium institutionem præstare non amplius valeat, Capitulum Generale ius easdem recipiendi suspendere potest usque ad proximum Capitulum Generale, quod iterum examini rem subiciat.

C. 80 De Commissione Centrali

Unumquodque Capitulum Generale commissionem eligit cum munere proximum Capitulum præparandi, quæ Commissio Centralis vocatur. Abbate Generali præside, ipsa iuxta normas a Capitulo Generali statutas operatur.

ST 80.A

Commissio Centralis semel inter Capitula Generalia congregatur, vel cum Abbati Generali aut maiori membrorum parti necesse visum fuerit.

ST 80.B

Huius Commissionis membra sunt cum iure suffragii:

- a. Abbas Generalis;
- b. Promotrix vel Promotor Capituli Generalis;
- c. Vice-promotrix vel vice-promotor Capituli Generalis, et, alia tria membra Commissionis Coordinationis;
- d. Aliqui superiores, monachi vel moniales, unusquisque vel unaquæque suam conferentiam regionalem repræsentans, ab eaque electi, qui ter tantum hoc officio fungi possunt;
- d bis. Alter repræsentans trium conferentiarum regionalim (ORIENS – RAFMA REMILA);
- e. Abbatis Generalis consilarii et consiliarie (cf. ST 84.1.B);
- f. Aliæ personæ a Capitulo Generali pro casu electæ.

ST 80.C

Partem habent insuper huic Commissioni sine iure suffragii aliæ personæ ab Abbate Generali invitatæ.

ST 80.D

Absente Abbate Generali, conventui Commissionis Centralis præest promotrix vel promotor Capituli Generalis.

ST 80.E

Commissio Centralis Capitulum Generale præparat, omnia conferentiarum regionalium incepta coordinando.

ST 80.F

Commissio Centralis de præcedentis Capituli Generalis decisionibus provisoriam interpretationem dare potest.

ST 80.G

Commissio Centralis, in casibus specialibus, Capituli Generalis extraordinarii convocationem Abbati Generali proponere potest.

ST 80.H

Commissio Centralis collegialiter et cum parte absolute maiore suffragiorum decisiones fert:

- a. de iis quæ ad sequentis Capituli Generalis præparationem pertinent;
- b. de præcedentis Capituli Generalis decisionum provisoriam interpretationem;
- c. ad extraordinarii Capituli Generalis convocationem Abbati Generali proponendam.

ST 80.J

Conventuum tempore, Commissio Centralis tamquam consilium plenarium agit Abbatis Generalis, qui illud consulit in adiunctis de quibus in ST 84.1.C.

C. 81 De conferentiis regionalibus

Ordinis communitates in Regionibus a Capitulo Generali approbatis aggregantur. Quæ conferentiæ regionales communionem et cooperationem fraternam in singulis areis geographicis vel in Ordine universo fovēt. Regionales conferentiæ ex monachis monialibusque simul componi possunt.

ST 81.A

Hæ superiorum et delegatorum conventiones optime Commissionis Centralis et Capituli Generalis præparationi inserviunt. Occasionem insuper præbent quæstiones ad præsens spectantes vel communes pertractandi, etiamsi non totum Ordinem respiciant.

ST 81.B

Omnis conferentia regionalis in Commissione Centrali per aliquem superiorem vel aliquam superiorissam ab ea electos repræsentatur, (cf. ST 80.B d et d. bis), nisi, momento eius approbationis, aliter statutum fuerit et ad Capitulum Generalem delegatum vel delegatam non superiorem mittere potest.

ST 81.C

Hæ conferentiæ regionales in relatione cum aliis conferentiis inter varias nationes populosque dialogum instituunt quo commune patrimonium Ordinis altius æstimetur.

CAPUT III: De Abbatis Generalis munere

C. 82 De Abbate Generali

1

Abbas Generalis, qua unitatis Ordinis vinculum, relationes inter communitates tam monachorum quam monialium promoveat et Ordinis patrimonii vigilans custos sit auctiferque cultor. Ante omnia pastorem et renovationis spiritus in communitatibus instauratorem se exhibeat. Monasteria adeo frequenter visitet, quo melius expedire iudicaverit ad totius Ordinis statum cognoscendum: itaque singulis superioribus atque communitatibus pretiosum subsidium præstare poterit.

2

Abbas Generalis Capitulum Generale convocat eique praesidet. Consilio suo adiutus, Capituli Generalis in rebus sibi ab eodem Capitulo vel a lege sibi commissis et in illis quae ulterius differri nequeunt, personam gerit.

ST 82.2.A

Abbas Generalis cum consiliariis Romæ residet, et disciplinæ monasticæ sodalium qui in Domo Generalitia degunt invigilat. Pro huiusmodi communitate statutum aut ordinationem internam, peculiaribus adiunctis accommodatam, condit superioremque nominat, sibi regiminis rationem redditurum.

ST 82.2.B

Cum Domus Generalitia universo Ordini operam navet, unaquæque domus obstringi se existimet ei sodales suppeditare. Superiores ideo atque communitates Abbati Generali libenter præsto erunt, quoties de hac re rogentur.

ST 82.2.C

Curam administrationis ordinariæ bonorum temporalium Ordinis habet, de qua Capitulo Generali respondere debet, et apud Sanctam Sedem Ordinis personam gerit.

ST 82.2.D

Abbas Generalis omnium monasteriorum Ordinis visitationem regularem facere potest, sive per se sive per delegatum, etiamsi visitatio regularis a Patre Immediato vel ab eius delegato recenter iam facta fuerit.

3

Abbatum abbatissarumque electiones confirmat necnon, Capitulo Generali non sedente, renuntiationem acceptat, vice gerens Capituli Generalis.

4

Potestatem quoque habet dispensandi in omnibus quæ ad ius proprium Ordinis pertinent. Legifera autem potestate non gaudet.

5

De bonis vel de personis communitatum statuere non potest, sed tantum quædam ad tempus decernere, ubi necessitas id postulet.

6

Abbas Generalis iure intellegitur supremus Moderator instituti clericalis iuris pontificii, ad normam Constitutionum.

C. 83 De Abbatis Generalis electione

1

Abbas Generalis a Capitulo Generali eligitur. Electus reputatus est ille qui maioritatem absolutam obtinuerit. Electio fit ad tempus non definitum. Confirmatione non indiget. Electus autem stricto sensu abbas in Ordine esse aut fuisse debet.

ST 83.1.A

Abbas Generalis annos natus sit saltem quadraginta.

ST 83.1.B

Abbas Generalis stabilitatem in monasterio suo servat et omnia inibi exercere potest iura, quæ cum munere suo componi possunt. Cum abbas quidam, munere durante, in Abbatem Generalem eligitur, sedes ipsius a momento acceptationis novi officii vacat.

2

Renuntiatio ab officio, ut valida sit, a Capitulo Generali acceptari debet.

ST 83.2.A

Abbas Generalis Capitulo Generali quod suo septuagesimo quinto natali anniversario propius est renuntiationem ab officio suo exhibeat.

C. 84 De Abbatis Generalis consilio

1

Abbas Generalis in suo pastoralis munere explendo a consilio permanente adiuvatur, quod in negotiis a iure definitis pro monachis monialibusque competens est.

ST 84.1.A

Consilium quinque membris constat. Quatuor membra, a regionalibus Conferentiis proposita, scilicet duo monachi et duæ moniales a Capitulo Generali eliguntur. Mandatum recipiunt sex annorum, ita tamen ut omni Capitulo Generali dimidia eorum pars renovetur. Quintum autem membrum, sive monachus sive monialis, ab Abbate Generali et aliis iam electis consiliariis, omni Capitulo Generali, pro tribus annis designatur. Sic eligantur qui experti sint, et, inter alia, apti ad diversas culturas apprehendendas. Annos nati saltem quadraginta sint, necnon decem sollemniter in Ordine professi.

ST 84.1.A bis

Durante mandato, consiliaria voce passiva in omni electione abbatiali non gaudet, praeterquam in propria communitate. Superiorissa ad nutum aliæ domus ac suæ nominari non potest.

ST 84.1.B

Hi consilarii membra sunt etiam Commissionis Centralis, quæ, conventuum tempore, tamquam consilium plenarium agit Abbatis Generalis.

- a. Ut foundationem approbet Abbas Generalis consensu Commissionis Centralis indiget, quæ tamquam consilium plenarium agit Abbatis Generalis (cf. Statutum de foundationibus, n° 9).

ST 84.1.C

Ad iuridicam actuum suorum validitatem, Abbas Generalis consensu consilii sui indiget:

- a. ut foundationes approbet et novitiatus in foundationibus erigi permittat;
- b. ut renuntiationem ab officio acceptet abbatissæ;
- b. **bis** ut abbatissam impeditam ab eius onere suspendeat aut removeat ad normam ST 40.B bis;
- c. ut processum inchoet canonicæ depositionis alicuius abbatissæ;
- d. ut renuntiationem alicuius membri proprii consilii acceptet et successorem eligat;
- e. ut licentiam monasterio concedat pro actu extraordinariæ administrationis;
- f. ut in casibus extraordinariis communitatem ab una vel duabus Horis minoribus Operis Dei dispenset;
- g. ut sorori professæ a votis sollemnibus ad aliud institutum transire concedat, itemque professæ a votis perpetuis alius instituti ad nostrum;
- h. **ut Ordinis moniali indultum exclaustationis non ultra quadragennium ad normas C. 62.1 concedat.**
- i. ut, petente abbatissa, roget Sanctam Sedem, quæ aliquam sororem ad exclaustationem obliget;
- j. ut sodali professæ a votis temporariis, gravi de causa, dispensationem ab ipsis votis concedat;
- k. ut, gravi de causa, erectionem prioratus ad gradum superiorem permittat (cf. Statutum de Fondationibus n° 18);
- l. ut, si res urgeat, foundationis alicuius suppressio concedatur (cf. Statutum de Fondationibus n° 20).

ST 84.1.D

Consilium suum Abbas Generalis audire debet:

- a. ut Postulatorem Generalem nominet, qui causas beatificationis et canonizationis ab Ordine ei commissas promoveat;
- b. ut Postulatorem Generalem nominet, qui causas beatificationis et canonizationis ab Ordine ei commissas promoveat;
- c. ut exclaustationis petitionem monialis, **pro tempore quod tempus in C.62.1 statutum superat**, ad Sanctam Sedem transmittat;

ST 84.1.E

Abbas Generalis cum suo consilio collegialiter procedit ad argumenta, sive probationis sive defensionis, perpendenda in casu dimissionis monialis. Decisio per secretam suffragationem ferri debet.

ST 84.1.F

Visitationum regularium relationes Abbas Generalis cum membris consilii communicet.

ST 84.1.G

Abbas Generalis cum suo consilio cuiusque monasterii partem determinet in solvendis Domus Generalitiæ expensis, ratione habita illius monasterii rei œconomicæ. Capitulo Generali summarium de rebus sumptuariis a Curia Generali gestis tradendum est.

ST 84.1.H

Unus e consiliariis ab unoquoque Capitulo Generali ordinario eligatur qui, sub auctoritate Abbatis Generalis, munere Procuratoris Generalis apud Sanctam Sedem usque ad proximum Capitulum Generale fungatur. Abbatem Generalem de negotiis a se tractatis certiolem reddat. Nullam pro quovis Ordinis sodali facultatem vel privilegium a Sancta Sede petat, nisi Abbate Generali aut saltem rogantis superiorissa approbante.

ST 84.1.I

Abbate Generali impedito, negotiis vertentibus Procurator Generalis interim provideat.

ST 84.1.J

Abbas Generalis ad casum particularem, nominare potest specialem consiliarium, qui Romæ non residet, inter omnes abbates vel abbatissas Regionis cui casus interest selectum. Iudicio Abbatis Generalis, ad aliquem eius consilii conventum, etiam cum iure suffragii, specialis consiliarius aut consiliaria invitari potest.

C. 85 De Abbate Cistercii

Abbas Cistercii, decessu occurrente Abbatis Generalis, Ordinem moderetur. Intra tres menses Commissionem Centralem convocet, quæ de tempore et de argumentis Capituli Generalis statuam a quibus novus Abbas Generalis eligetur.

ST 85.A

Absente Abbate Generali, Abbas Cistercii Capitulo Generali præest.

ST 85.B

Si Abbas Generalis, quavis infirmitate aliave de causa, impediatur quominus munere suo sufficienter fungatur, Abbas Cistercii est, peritis consultis, statum eius investigare et verificare. Si res constat, confestim de eadem Procuratorem Generalem certiolem reddit, ipsoque approbante, intra mensem membra Commissionis Centralis de iis quæ agenda sint consultat.

ST 85.C

Vacante sede Cistercii, vices abbatis eiusdem tunc aget abbas antiquioris domus filiæ.

C. 86 Cum gaudio Sancti Spiritus

Hæc sunt Constitutiones et Statuta pro monialibus Ordinis Cisterciensis Strictioris Observantiæ. Velit Deus sorores Paraclito agere afflante ut, caritate fraterna atque erga Ecclesiam fidelitate animatæ, ipsa observando, ad plenitudinem amoris, Beata Maria Virgine, Cistercii Regina, opitulante, alacriter contendant.

